

## Nostalgie de iarnă

Nicu Hăloiu

---

Nostalgie de iarnă

...

Când vântul suflă rece-n goarnă,  
Frunzele-i răspund ușor,  
Suspînând la moartea lor,  
Apoi foșnesc sub pas de iarnă!

...

Fulgi de ger prind să se cearnă  
Peste covorul frunzelor,  
Când vântul rece suflă-n goarnă  
Și frunzele-i răspund ușor!

...

Și gerul rece, sclipitor,  
Peste dealuri se răstoarnă,  
Se-aude-un foșnet curgător,  
E bocetul frunzelor ce mor  
Când vântul suflă rece-n goarnă!

...

Privesc cerul din pridvor  
Și fulgi de ger prind să se cearnă  
Dintr-un nor tremurător,  
Peste-al frunzelor covor  
Când vântul rece suflă-n goarnă  
Și frunzele-i răspund ușor!

...

Aud vântul și mi-e dor  
De acel an și de-acea iarnă,  
Când vântul părea că mă răstoarnă  
Iar eu alunecam ușor  
Peste-al iernii alb covor  
Și credeam că sunt schior!

...

Când vântul rece suflă-n goarnă  
Și frunzele-i răspundeau ușor  
Suspînând sub pas de iarnă,  
De acea iarnă-mi este dor!